

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Ek/308/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117259044
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Hudzík
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6117259044.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX B., právne zastúpená JUDr. Peter Múkera, advokátom, ČSA 25, 974 01 Banská Bystrica proti povinnému M.V.K. Reality, s.r.o., so sídlom Štúrova 11, 949 01 Nitra, IČO 36 665 185, právne zastúpený JUDr. Peter Križan, advokátom, Kocelova 2, 949 01 Nitra, o vymoženie 212,74 eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Zuzanou Kubešovou, Exekútorský úrad Topoľčany, Stredanská 4055, 955 01 Topoľčany, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 09.05.2018 takto

rozhodol:

I. M e n í I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 09.05.2018 tak, že exekúciu zastavuje v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.

II. Z r u š u j e II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 09.05.2018.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 09.05.2018, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom exekúciu v časti vymáhania istiny vo výške 212,74 eur podľa § 61 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil a II. výrokom oprávnenej ani povinnému nepriznal náhradu trov exekúcie.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrenia oprávnenej dospel k záveru, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Touto okolnosťou bolo jednostranné započítanie pohľadávky povinného voči oprávnenej. Zánik pohľadávky započítaním nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné, t. j. vzájomnosť pohľadávok, plnenie rovnakého druhu, pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie a niektorý z účastníkov záväzkového vzťahu musí urobiť prejav smerujúci k započítaniu adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Započítanie je jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka. Možno ho však urobiť po tom, čo sa vzájomné pohľadávky stretli. V tomto prípade je takýmto prejavom započítanie vzájomných pohľadávok povinného (dlžníka) zo dňa 19.12.2017 adresovaného oprávnenej (veriteľovi). Oznámenie o započítaní bolo oprávnenej doručené dňa 28.12.2017, čo bolo preukázané doručenkou a túto skutočnosť nijako nespochybnila ani samotná oprávnená. Z uvedeného mal súd zato, že na základe jednostranného započítania pohľadávky zo strany povinného voči oprávnenej došlo k zániku vymáhaného nároku vo výške 212,74 eur a preto exekúciu v časti vymáhania uvedenej sumy zastavil. Súd však ďalej poukázal na to, že nemohol vyhovieť návrhu povinného zastaviť exekúciu v celom rozsahu, nakoľko z pripojených dôkazov a vyjadrení strán je zrejmé, že k zániku vymáhaného nároku došlo až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávnenej. Samotné podanie tohto návrhu bolo teda dôvodné, nakoľko v čase jeho podania

vymáhaný nárok reálne existoval a oprávnená sa zákonným spôsobom domáhala splnenia povinnosti, na ktorú bol povinný zaviazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Oprávnená si v návrhu na vykonanie exekúcie okrem istiny priznanej exekučným titulom uplatnila aj nárok na náhradu trov exekúcie za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eur a za právne zastúpenie v exekučnom konaní vo výške 37,60 eur. Tieto trovy súd považoval za odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vznikli oprávnenej v súvislosti s uplatňovaním svojho práva tak ako to ustanovuje § 251 zákona č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 199a Exekučného poriadku a v tejto časti nechal exekúciu pokračovať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vyšší súdny úradník dospel k záveru, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. a) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, exekúciu zastavil v časti vymáhania istiny vo výške 212,74 eur.

3. Ďalej sa vyšší súdny úradník vyjadril k tvrdeniam povinného o nesprávnom postupe Okresného súdu Banská Bystrica pri vydaní poverenia a poukázal na § 82l ods. 3 zákona o súdoch, ktorý určuje taxatívne vymedzeným osobám (aj advokátom) povinnosť doručovať podania do elektronickej schránky súdu a v prípade, ak je pre podanie určený elektronický formulár, musí byť takéto podanie urobené prostredníctvom tohto formulára. Právny zástupca povinného preto mal pri doručení vyjadrenia k návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie použiť na to určený elektronický formulár s názvom „Podanie k spisovej značke“, čo však neurobil a preto súd na takéto podanie nemohol prihliadnuť. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný sám potvrdil, že dňa 02.01.2018 nahliadol do elektronického súdneho spisu a teda mu boli alebo objektívne museli byť známe všetky údaje (spisová značka, informačné číslo spisu) potrebné k tomu, aby mohol svoje vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie podať prostredníctvom formulára „Podanie k spisovej značke“. Na základe uvedeného je teda zrejmé, že súd postupoval pri vydaní poverenia v súlade so zákonom a preto tu nie je dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

4. Nakoniec vyšší súdny úradník II. výrokom rozhodol o trovách konania. Pri rozhodovaní o trovách konania postupoval v zmysle § 255 CSP, nakoľko exekúcia sa zastavila iba v časti vymáhania istiny vo výške 212,74 eur a teda každá zo strán mala vo veci len čiastočný úspech. O trovách oprávnenej súd rozhodoval len v rozsahu jedného úkonu právnej služby (vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie), nakoľko trovy za prevzatie/prípravu zastúpenia a podanie návrhu na vykonanie exekúcie sú už zahrnuté vo vydanom poverení. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd rozhodol o náhrade trov tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

5. Proti tomuto uzneseniu podala povinný v zákonnej lehote sťažnosť s tým, že s napadnutým rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica, ako aj s jeho vyššie uvedeným odôvodnením nesúhlasí, pretože je založené na nepravdivých skutočnostiach a nemá oporu ani v predložených listinných dôkazoch, ani v zákone. Povinný sa podaným návrhom na zastavenie exekúcie okrem iného domáhal zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok z dôvodu, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko poverenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 05.01.2018 bolo vydané v rozpore s § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok. K nesprávne mu postupu súdu v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia súd uviedol, že neprihliadol k podaniu povinného zo dňa 03.01.2018 doručeného súdu prostredníctvom e-mailu dňa 03.01.2018 a v listinnej forme dňa 05.01.2018 z dôvodu, že podľa názoru súdu právny zástupca nepostupoval správne a súdu nedoručil predmetné vyjadrenie povinného zo dňa 03.01.2018 prostredníctvom elektronického formulára tak ako mu to určuje ustanovenie § 82l ods. 3 zákona o súdoch.

6. Povinný konštatoval, že podanie zo dňa 03.01.2018 bolo vykonané samotným povinným a nie jeho právnym zástupcom. Uvedené preukazujú viaceré skutočnosti, ktoré sú súdu dobre známe, a to: 1. podanie zo dňa 03.01.2018 bolo e-mailom zasielané z e-mailovej adresy ivan.kostal@slovanet.sk, t. j. z e-mailovej adresy štatutára (konateľa) povinného a nie právneho zástupcu povinného; 2. podanie zo dňa 03.01.2018 je na hlavičkovom papieri povinného a nie právneho zástupcu povinného; 3. v čase vyhotovenia a zaslania podania zo dňa 03.01.2018 nebol povinný právne zastúpený, čo preukazuje plnomocenstvo pre právneho zástupcu povinného, ktoré je datované dňa 15.01.2018, ako aj skutočnosť, že za toto podanie si povinný ani neuplatňoval trovy právneho zastúpenia; 4. súdu skutočnosť, že podanie zo dňa 03.01.2018 bolo vykonané samotným povinným, bola dobre známa, pretože k tomuto podaniu povinného zo dňa 03.01.2018 súd zaslal priamo povinnému (nie jeho právnemu

zástupcovi) prípis zo dňa 26.01.2018. Všetky vyššie uvedené skutočnosti a listinné dôkazy jednoznačne preukazujú, že podanie zo dňa 03.01.2018 bolo vykonané priamo samotným povinným a nie jeho právnym zástupcom, ako aj tú skutočnosť, že súd vedel, že podanie zo dňa 03.01.2018 bolo vykonané priamo samotným povinným a nie jeho právnym zástupcom. Navyše predmetné odôvodnenie súdu o neprihliadnutí na podanie povinného zo dňa 03.01.2018 nemá oporu ani v zákone. Súd neprihliadol na podanie povinného zo dňa 03.01.2018 s poukazom na ustanovenie § 82l ods. 3 zákona o súdoch. V zmysle § 101cd zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, povinnosť podľa § 82l ods. 3 sa od 1. júla 2018 vzťahuje na právneho zástupcu, ktorý je fyzickou osobou. Právny zástupca povinného JUDr. Peter Križan, advokát vykonáva advokátsku činnosť ako fyzická osoba, teda sa naňho vzťahuje povinnosť v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicкую schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom, podľa § 82l ods. 3 zákona o súdoch až od 01.07.2018. Aj keby bol povinný v čase vyhotovenia a zaslania podania zo dňa 03.01.2018 právne zastúpený, aj tak by sa na právneho zástupcu povinného nevzťahovala povinnosť v zmysle § 82l ods. 3 zákona o súdoch. Na základe vyššie uvedených dôvodov neexistoval a ani neexistuje žiaden právne relevantný dôvod na to, aby súd neprihliadol na podanie povinného zo dňa 03.01.2018 súdu doručeného dňa 03.01.2018, t. j. ešte pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 05.01.2018. Napriek tomu, že súd z vyjadrenia povinného zo dňa 03.01.2018 (súdu doručeného dňa 03.01.2018) mal vedomosť o zániku vymáhanej pohľadávky, dňa 05.01.2018 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Tento postup súdu považuje povinný v rozpore so zákonom, pretože súd mal podľa § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietnuť, resp. v spojení s ustanovením § 53 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok minimálne v časti vymáhanej istiny zamietnuť, v časti ktorej mal aj súd v sťažnosťou napadnutom uznesení za preukázaný zánik vymáhaného nároku. Vzhľadom k tomu, že poverenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 05.01.2018 bolo vydané neoprávnené (v rozpore s § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok) na vymoženie 212,74 eur s prísl., sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, z toho dôvodu povinný navrhoval zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

7. Povinný taktiež poukázal i na tú skutočnosť, že nie je možné nesprávny postup súdu zhojiť len tým, že exekúciu súd v časti zastaví, pretože len čiastočné zastavenie by malo nepriaznivý dopad na povinného, najmä čo sa týka výšky nákladov na odmenu exekútora, ktoré sa určujú percentuálne z celkovej výšky vymáhaného plnenia. V zmysle § 6 vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného. V zmysle § 7 ods. 1 vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie. V zmysle § 7 ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie. Povinný zaslaním a doručením vyjadrenia súdu dňa 03.01.2018 využil všetky prostriedky, ktoré mal k dispozícii, aby zabránil začatiu exekúcie. Z uvedeného dôvodu nie je možné spravodlivo od povinného požadovať zaplatenie odmeny exekútora vypočítanej z vymáhanej sumy uvedenej v poverení, ktoré bolo vydané v rozpore so zákonom, najmä keď využil všetky možnosti, ktoré mal k dispozícii, na to, aby sa predišlo vydaniu neoprávneného poverenia.

8. V súvislosti so sťažnosťou napadnutým uznesením povinný poukázal aj na to, že súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tvrdeniami povinného o neúčelnosti podaného návrhu na vykonanie exekúcie, pričom povinný v tejto súvislosti poukázal na celkovo až dve exekučné konania, ktoré sú voči oprávnenej vedené v jeho prospech a ktoré v súčasnosti len na istine prevyšujú sumu 6.000,-eur. Tieto skutočnosti súd ani len nezahrnul, resp. neuviedol v sťažnosťou napadnutom uznesení. Z toho dôvodu povinný opätovne uvádza, že oprávnená ako aj exekučný súd Okresný súd Banská Bystrica podaním návrhu na vykonanie exekúcie a vydaním poverenia na vykonanie exekúcie sa dopustili šikanózneho výkonu práv. Povinný voči pohľadávke oprávnenej jednostranne započítal svoju pohľadávku, ktorá je o. i. exekučným titulom na základe ktorého je vedená aj exekúcia, a to platobný rozkaz č. k. 12RO/143/2014-19 zo dňa 19.11.2014, ktorým súd oprávnenú v tomto konaní spolu s

ostatnými žalovanými (dlužníkmi) zaviazal, aby spoločne a nerozdielne zaplatili povinnému v tomto konaní 486,- eur s príslušenstvom, pohľadávka ktorá je predmetom exekučného konania vedeného povereným súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom pod č. EX 1175/2015, pričom do dnešného dňa nedošlo či už zo strany dlžníkov (t. j. aj oprávnenej v tomto konaní) k uhradeniu alebo zo strany povereného súdneho exekútora k vymoženiu tohto dlhu, a to ani len čiastočne. Túto skutočnosť mal súd aj za preukázanú a oprávnená ju ani nerozporovala. V tejto súvislosti povinný poukazuje aj na tú skutočnosť, že v čase oznámenia jednostranného započítania pohľadávky povinný nemal vedomosť o podanom návrhu na vykonanie exekúcie. K jednostrannému započítaniu pohľadávky povinný pristúpil z dôvodu právnej istoty po tom, čo sa právny zástupca oprávnenej po pojednávaní konanom na Okresnom súde Banská Bystrica vo veci sp. zn. 20C/6/2017 dňa 07.11.2017 domáhal voči povinnému zaplataenia predmetnej pohľadávky, pričom už v tom čase mu štatutár povinného avizoval, že k zániku predmetnej pohľadávky dôjde jednostranným započítaním. Okrem už vyššie uvedenej pohľadávky, ktorú povinný jednostranne započítal, má povinný voči oprávnenej aj ďalší exekučný titul. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 16C/14/2013-181 zo dňa 05.11.2014 právoplatným a vykonateľným voči oprávnenej v tomto konaní dňa 13.11.2014, o nariadení predbežného opatrenia zaviazal oprávnenú v tomto konaní, aby za užívanie bytu platila povinnému v tomto konaní sumu vo výške 162,- eur mesačne od 1. dňa v mesiaci počnúc mesiacom november 2014, až do právoplatného skončenia konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 16C/14/2013, 16C/117/2014 a 12C/245/2014, t. č. predmetom exekučného konania vedenom povereným súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom pod č. EX 190/2015, v rámci ktorého doposiaľ nebolo nič vymožené. K dnešnému dňu dlh oprávnenej voči povinnému presahuje len na istine bez príslušenstva sumu 6.000,- eur. Povinný priebežne aj vyzýva oprávnenú na zaplataenie dlhu, naposledy výzvou zo dňa 14.08.2017, doručenou oprávnenej dňa 24.08.2017. Navyše po tom ako povinný dňa 02.01.2018 nahliadol do elektronického spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017, čím v tento deň zistil, že bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, sa povinný k návrhu na začatie exekúcie vyjadril, ešte pred vydaním poverenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 05.01.2018.

9. Povinný tiež v sťažnosti uviedol, že dňa 28.12.2017 bolo oprávnenej doručené oznámenie o započítaní pohľadávky, čím vymáhaná pohľadávka zanikla, mala oprávnená podľa § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok povinnosť túto skutočnosť bezodkladne oznámiť exekútorovi (súdu), resp. mohla ešte pred vydaním poverenia súdu podľa § 51 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok zobrať návrh na vykonanie exekúcie späť. V zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, ak oprávnený vezme návrh na vykonanie exekúcie späť skôr, ako súd poverí exekútora vykonaním exekúcie, exekučné konanie sa zastavuje dňom, keď bolo späťvzatie návrhu doručené súdu. V zmysle § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok ak ide o plnenia, ktoré boli uskutočnené ohľadom vymáhaného nároku pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, oprávnený o nich musí bezodkladne informovať exekútora. Oprávnená na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, a to, že podala zjavne neúčelný návrh na vykonanie exekúcie, neoznámila súdu v rozpore s ustanovením § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok zánik vymáhanej pohľadávky a po zániku vymáhanej pohľadávky nezobrala návrh na vykonanie exekúcie ešte pred vydaním poverenia súdu späť, povinný namieta vznik trov exekúcie. Vznik trov exekúcie bezpochyby zavinila oprávnená nesplnením si jej povinnosti vyplývajúcej jej z ustanovenia § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok. Povinný zaslaním a doručením vyjadrenia súdu dňa 03.01.2018 využil všetky prostriedky, ktoré mal k dispozícii, aby zabránil začatiu exekúcie. Na druhej strane oprávnená podala zjavne neúčelný návrh na vykonanie exekúcie a porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, čím spôsobila, že súd vydal a doručil poverenie na vykonanie exekúcie, teda zavinila, že sa exekúcia na vymoženie zaniknutej pohľadávky začala. V zmysle § 199d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Vzhľadom k tomu, že zastavenie exekúcie navrhujú z dôvodu, ktorý podľa § 199d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok možno pričítať oprávnenej, si povinný uplatňuje v tomto exekučnom konaní náhradu trov konania. Na vyššie uvedenom nezmení nič ani odôvodnenie súdu v sťažnosťou napadnutom uznesení, že k vzniku trov exekúcie nedošlo zvinením oprávnenej, pretože exekučné konanie začína podaním návrhu a aj keby si oprávnená splnila svoju oznamovaciu povinnosť podľa § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995V súvislosti s vyššie uvedeným odôvodnením poukazujeme v prvom rade na čl. III. tejto sťažnosti. Vyššie uvedené odôvodnenie ďalej neobstojí, pretože ak by si oprávnená splnila svoju oznamovaciu povinnosť v zmysle § 61f ods. 2 zákona

č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok a bezodkladne oznámila súdu zánik vymáhanej pohľadávky, súd by na základe tohto oznámenia nevydal minimálne čo do výšky istiny poverenie na vykonanie exekúcie a povinný by nemusel podávať návrh na zastavenie exekúcie. Teda povinná zanedbaním povinnosti vyplývajúcej jej z ustanovenia § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok bezpochyby zavinila vznik trov exekúcie povinného. V tejto súvislosti povinný poukazuje aj na tú skutočnosť, že v čase doručenia oznámenia o započítaní pohľadávok dňa 28.12.2017 nemal vedomosť o vedení tohto exekučného konania, na rozdiel od oprávnenej. Z časového hľadiska tak mala oprávnená viac času na to, aby v súlade s § 61f ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok oznámila súdu zánik vymáhanej pohľadávky v porovnaní s povinným, ktorý sa o vedení exekučného konania dozvedel náhodou dňa 02.01.2018 z elektronického súdneho spisu, pričom súdu obratom oznámil zánik vymáhanej pohľadávky, aj keď mu takáto povinnosť zo zákona na rozdiel od oprávnenej nevyplýva.

10. Nakoniec v súvislosti s rozhodnutím súdu o trovách exekúcie povinný skonštatoval nesprávnu aplikáciu § 255 CSP súdom. Povinný poukázal na nepomer úspechu/ neúspechu vo veci. Povinný bol v zmysle sťažnosťou napadnutého uznesenia úspešný so svojím návrhom na zastavenie exekúcie v časti istiny vo výške 212,74 eur a neúspešný v časti uplatnených trov vo výške 54,10 eur, teda povinný bol úspešný v 79,73 % a neúspešný v 20,27 % a preto aj v zmysle sťažnosťou napadnutého uznesenia mu malo podľa § 255 CSP vzniknúť právo na náhradu trov exekučného konania vo výške 59,46 %. Tiež uviedol, že trovy exekúcie uplatnené oprávnenu vo výške 16,50 eur za súdny poplatok sú neúčelné, pretože oprávnená je zo zákona oslobodená od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Na základe vyššie uvedeného preto povinný navrhuje, aby Okresný súd Banská Bystrica podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Ek/308/2017 zo dňa 09.05.2018 tak, že podľa § 61k ods. 1 písm. a) a písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok exekúciu vedenú povereným súdnym exekútorom pod č. 93EX 13/18 a Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 5Ek/308/2017 v celom rozsahu zastavuje a podľa § 199d ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok priznal povinnému náhradu trov exekučného konania vo výške 57,51 eur.

11. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

13. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

15. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

16. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

17. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

18. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

19. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

20. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná. Rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom závere spočívajúcom v tom, že vyšší súdny úradník stotožnil predmet vymáhania v exekúcii s predmetom exekúcie, t. j. vymáhaným nárokom. To sa následne prejavilo v tom, že exekúciu zastavil len čiastočne a tento výrok následne ovplyvnil i nesprávnosť výroku o trovách konania účastníkov exekúcie. Výrok o trovách súdneho exekútora (t. j. o platení jeho výdavkov) absentuje, výrok o náhrade trov exekúcie medzi oprávneným a povinným vychádza z nesprávneho právneho záveru.

22. Tak ako každé civilné konanie i exekučné konanie má svoj predmet. Tak ako predmetom civilného konania je procesný nárok, tak predmetom exekúcie je vymáhaný (exekučný) nárok. Tento nie je ničím iným len jeho variantou vyplývajúcou zo špecifik exekučného konania. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) na viacerých miestach narába s pojmom vymáhaný nárok vo viacerých modifikáciách, pričom exekučný súd chce zdôrazniť, že podstatou tohto pojmu je len to, čo je uvedené v tomto odseku. Tak ako procesný nárok má svoj predmet a základ, tak i vymáhaný nárok má svoj predmet i svoj základ. Základ vymáhaného nároku vzhľadom na charakter, podstatu a cieľ exekučného konania je vymedzený exekučným titulom, je jeho identifikáciou, po prípade inými skutočnosťami, ktorých tvrdenie v rámci návrhu na vykonanie exekúcie Exekučný poriadok vyžaduje (§ 48 ods. 3 písm. e) a f) EP). Ním sa vymedzuje „skutkový“ rámec exekúcie. Predmet vymáhaného nároku je vymedzený exekučným petitom (t. j. žiadosťou v návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 48 ods. 3 písm. g) EP). Oprávnený ním určuje v akom rozsahu sa v rámci exekúcie domáha právnej ochrany, čo žiada vymôcť a to nezávisle na výrokovej časti exekučného titulu. Tak ako procesný nárok je len tvrdeným nárokom, t. j. predmet civilného konania je daný a súd musí o ňom rozhodnúť aj keď nezodpovedá hmotnoprávnemu vzťahu, resp. sa tento nepreukáže, tak i vymáhaný nárok je tvrdeným nárokom a je teda daný i vtedy, ak nezodpovedá judikovanému nároku (t. j. nároku vyplývajúcejmu z enunciatu exekučného titulu). Oprávnený môže žiadať i niečo viac než vyplýva z exekučného titulu, resp. niečo iné, čo z exekučného titulu nevyplýva. Takáto diskrepancia sa však prejaví podobne ako v civilnom spore tak, že exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie v celosti alebo v nesprávnej časti zamietne.

23. Trovy exekučného konania tak ako trovy civilného konania nie sú predmetom exekúcie. Tak ako samy osebe nemôžu byť predmetom civilného konania, tak samy osebe nemôžu byť predmetom exekučného konania. Skutočnosti ovplyvňujúce rozhodovanie o trovách konania sa nestávajú súčasťou predmetu sporu. O predmete sporu i o trovách konania súd rozhoduje samostatne. Povinnosť súdu rozhodovať aj o trovách konania vychádza zo základného princípu zákazu odmietnutia spravodlivosti a teda povinnosti súdu rozhodnúť o všetkých právach a povinnostiach, ktoré subjektom civilného konania v jeho priebehu vznikli. Táto povinnosť súdu nezaniká ani vtedy, ak konanie stráca svoj predmet a to v prípade, keď žalobca berie svoju žalobu v celom rozsahu späť. Aj v tomto prípade súd musí rozhodnúť o trovách konania, pričom nejde o rozhodnutie v merite veci. Tento fakt je v rámci exekučného konania o to špecifickejší, že sa v rámci exekúcie o jeho predmete ale i o trovách exekúcie nie len rozhoduje, ale i v tom, že sa tieto v rámci exekúcie vymáhajú. Preto sa na predmet súdnej ochrany, t. j. na vymáhanie exekučného nároku „nabaľuje“ i vymáhanie trov oprávneného, súdneho exekútora, po prípade v špecifických situáciách i ďalších subjektov exekučného konania. Tieto všetky čiastky tvoria „predmet vymáhania“ v rámci exekúcie. Uvedené potvrdzuje i to, že zákonodarca na viacerých miestach EP stanovuje, že exekučné konanie nekončí vymožením exekučného nároku, ale až vymožením všetkého čo má byť v rámci exekúcie od povinného vymožené vrátane trov oprávneného i súdneho exekútora.

24. Pokiaľ v § 48 ods. 3 písm. g) EP sú pri vymedzení vymáhaného nároku uvedené i trovy exekúcie oprávneného, exekučný súd má za to, že zákonodarca nechcel tieto trovy považovať za súčasť vymáhaného nároku, ale v súlade dispozičnou zásadou tak dal priestor oprávnenému pre uplatnenie nákladov, ktoré mu vznikajú s iniciovaním exekučného konania. Ten si ich môže uplatniť, ale i nemusí. Navyše ak by sme trovy exekúcie oprávneného považovali sa neoddeliteľnú súčasť vymáhaného nároku, viedlo by to k absurdnému záveru, že časť exekúcie by bola vždy dôvodná, hoci povinnosť vyplývajúca z exekučného titulu bola v celom rozsahu splnená pred začatím exekučného konania. Trovy exekúcie nemožno považovať za súčasť predmetu exekúcie len preto, ak je u nich splnená nejaká podmienka týkajúca sa napr. dôvodnosti exekúcie, ich nositeľa a podobne. Inými slovami povedané nemožno považovať trovy exekúcie za súčasť vymáhaného nároku, ak exekúcia je vedená dôvodne a v prípade jej nedôvodnosti ich za súčasť nepovažovať. Takýto záver je nekonzistentný v rozpore s pravidlami formálnej logiky a vyplýva skôr z toho, že sa inštitút trov exekúcie stotožňuje s inštitútom platenia a náhrady trov exekúcie.

25. Premietnutím týchto právnych záverov na danú vec možno uzavrieť, že pohľadávka povinného vymedzená oprávnenou v návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 212,74 eur zanikla započítaním dňa 28.12.2017, t. j. pred začatím exekúcie a vydaním poverenia, ktoré bolo vydané dňa 05.01.2018. Tým sa vyčerpal celý vymáhaný nárok a teda exekúcia sa mala zastaviť v celom rozsahu. Pokiaľ tak vyšší súdny úradník v prvom výroku napadnutého uznesenia tak neurobil, zaťažil konanie vážnou vadou, ku ktorej musí exekučný súd prihliadnuť ex offico. Z tohto dôvodu exekučný súd pristúpil k zmene prvého výroku a exekúciu v celom rozsahu zastavil v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) EP.

26. Pokiaľ je exekúcia zastavená v celom rozsahu, vyšší súdny úradník musí rozhodnúť o trovách súdneho exekútora podľa § 61l ods. 3 prvá veta EP v spojení s § 198 EP (t. j. o platení náhrady výdavkov súdneho exekútora v zmysle zásad uvedených v § 199c ods.1, 2 a 4 EP) a to aj vtedy, ak je toho názoru, že trovy súdneho exekútora idú na vrub povinného. Ponechanie plynutia exekúcie na vymoženie odmeny súdneho exekútora je jednak nesprávne pre vyššie uvedené závery i o to viac, ak pohľadávka povinného je uhradená pred začatím exekúcie a jednak preto, že výška náhrady výdavkov a odmena súdneho exekútora uvedená v poverení na vykonanie exekúcie sa môžu diametrálne líšiť. Navyše takýmto postupom sa obchádza súdny exekútor a samotnému súdnemu exekútorovi (ktorý je účastníkom exekúcie v časti rozhodovania o trovách) sa odníma možnosť súdnej ochrany a možnosti podať sťažnosť proti uzneseniu, keďže proti výroku o čiastočnom zastavení exekúcie nemá oprávnenie ju podať. Nemožno vylúčiť také prípady, kedy aj v záujme súdneho exekútora je, aby jeho trovy hradil oprávnený.

27. Exekučný súd konštatuje, že aj druhý výrok je nesprávny. Táto nesprávnosť je jednak ovplyvnená tým, že vyšší súdny úradník iba čiastočne zastavil exekúciu, čo ho viedlo k použitiu zásady úspechu v sporovom konaní. Je potrebné pritom zdôrazniť, že úvahy vyššieho súdneho úradníka o tom, že každý z účastníkom mal zhruba rovnaký úspech nemožno z ničoho vyvodiť a je teda nepreskúmateľné. Jednak je potrebné zdôrazniť, že celé tieto úvahy sú nesprávne. V zmysle § 199d EP pri rozhodovaní o náhrade trov medzi oprávneným a povinným v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúca zásada pričítateľnosti zastavenia exekúcie na vrub oprávneného. Keďže vyšší súdny úradník sa už pri rozhodovaní o zastavení exekúcie vybral nesprávnou cestou, touto skutočnosťou sa nemohol v rámci svojho odôvodnenia k náhrade trov účastníkov objektívne zaoberať.

28. K ostatným skutočnostiam uvádzaným povinným v sťažnosti (neprihliadnutiu k podaniu povinného zo dňa 03.01.2018, k nesplneniu notifikačnej povinnosti zo strany oprávneného) súd nepodáva vysvetlenie, nakoľko všetky sa týkajú v podstate trov exekúcie a subjektu, ktorý ich má znášať, majú k tomu čo súd vyššie uviedol iba druhotnú relevanciu., ktorá môže byť vyriešená pri opätovnom rozhodovaní o trovách exekúcie. Keďže súd skonštatoval vážne chyby v tejto časti hlavne vzhľadom na absenciu výroku o trovách vo vzťahu k súdnemu exekútorovi a keďže v prvom stupni musí o trovách rozhodnúť vyšší súdny úradník, exekučný súd zrušil druhý výrok napadnutého uznesenia.

29. Úlohou vyššie súdneho úradníka bude po vrátení veci postupovať v zmysle vyššie uvedených záverov, rozhodnúť riadne o trovách tejto exekúcie všetkých účastníkov konania vrátane súdneho exekútora a riadne sa vysporiadať so všetkým skutočnosťami relevantnými vo veci i vyjadrenými právnymi názormi účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.